

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra ALICE

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 370.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph02val-shoot-idm139709895462736/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

den. Hun lod sin Haand glide over hans stærke, krøllede blonde Haar og sagde:

— Læs lidt for mig, Louis.

Hans Ansigt straaede som i forklaret Glans, og Øjnene fik som et Glimt af Aand.

Han aabnede en Bog og læste endnu livligere og udtryksfuldere end ellers de Drachmannske Vers:

...
Hun vil ikke dvæle
saa meget som et Døgn
endnu dér, hvor hellig
er værre end som søgø;
hun ser kun derhjemme
den klammeste Forstand,
dog hører hendes Stemme,
da hun kalder paa sin Mand.

Da deler sig Busken,
da brager Skovens Tjørn,
hnu ser for sit Øje
igen den hvide Bjørn,
hun nikker, hun skælver,
hun klapper den i Hast: —
det var som om Taarer
af Bjørnejæt brast.

Hun tøved, den letted
paa Bagen hende op,
saa gik det paa Rejsen
i susende Galop,
Og Træerne nejsed,
hvor Parret drog forbi,
og Vindene fejted
gennem Skoven dem en Sti

I Foraarets Klæde
stod Skoven, hvor de drog;
med Majlov i Raanden
de Buske mod dem slog.
De husked nok Løftet,
hun huskede det med.
Men hort med de Buske;
af Sted blot, af Sted!

Hvor slog hendes Hjerter,
jo længer de drog frem,
hun greb efter Vejret,
da de naagede deres Hjem.